

samme som den, der tilsigtes Syd for Vesterbrogade.

Bojfen: Maatte jeg kun gøre den Bemærkning til det ærede Medlem, der nu talte, at jeg selvfølgelig ganske giver Afkald paa at overbevise ham med Hensyn til disse Forhold, som vare Genstand for en saa udførlig Debat og foregaaende Undersøgelse i Fjor. Jeg skal derfor aldeles ikke komme tilbage dertil, men kun henvise til, hvad der den Gang blev udtalt. Kun paa et Punkt vil jeg anse det for nødvendigt at tage et Forbehold over for det ærede Medlems Udtalelser, det var navnlig hans Forsikring om, at Konsekvensen af de Stridt, som eventuelt ville blive foretagne, nødvendigt var den, at fortsætte med Flytning af Personstationen. Det maa jeg benægte, og jeg skal med Tilfredshed erkende, at den ærede Ordfører i det andet Ting har stillet sig paa samme Standpunkt, idet han ogsaa udtalte, at efter al Sandsynlighed vilde der gaa en rum Tid hen, inden der overhovedet vilde blive Spørgsmaal om det. Hvorledes man i sin Tid vil stille sig dertil, bliver Fremtidens Sag. Jeg erkender, at ved dette Stridt, som her er foreslaaet, er der opretholdt en Mulighed for at gaa videre, dersom man i Fremtiden vilde anse det for nødvendigt; men man vil ikke, i det Rigsdagen her vil vedtage, kunne finde nogen Nødvendighed for at foretage denne Flytning, og, som sagt, jeg tror ogsaa, det vil vare en rum Tid, inden det sker.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer-Slev): I Tilslutning til, hvad der nys blev udtalt af det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen), der mindede om, at Landstingets Ordfører havde udtalt det samme, skal jeg tillade mig at gentagde i Grindringen, at naar jeg i Fjor kunde tiltræde det formindskede Forslag her i Tinget, var det netop med denne Motivering, at Kammerne vare forbeholdte. Man giver her et vist Indhold paa en noget anden Maade, end Regeringen har foreslaaet, men Kammerne ere forbeholdte, Fremtiden er forbeholdt, det er det, som det kommer an paa. Det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen) sagde, at det hele kom med logisk og økonomisk Nødvendighed. Det kan intet Menneske sige, men hvad man kan sige, er, at saa har man Konturerne for en Plan, der kan staa for al Fremtid. Naar man, som det ærede Medlem vil have, gaar til en mindre Udvidelse, som selvfølgelig øjeblikkelig kan afhjælpe et eller andet Savn,

ved man ikke, hvor længe man staar sig, og det kan gaa akkurat, som det er gaaet i den sidste Menneskealder, da man flyttede fra Kallebodstrand over paa den anden Side af Vesterbrogade, og 5 Aar efter fortrød man det. Og ser man hen til den Trafik, man den Gang paaregnete, skal det ærede Medlem ikke sige, at man ikke kan vente 150 pCt. højere Godstrafik, end man har nu. Det kan det ærede Medlem ikke sige med nogen som helst Føje. Antallet af antommende og afgaaende Tog udgjorde i 1879 som Maksimalt paa en enkelt Dag 491 — i 1892 1317! Der kommer adskillige ny Indretninger til Kjøbenhavn, hvis Gøne til at øge Trafikken man aldeles ikke kan beregne. Ingen kan vide, i hvilket Omfang vi kunne komme til at udvikle vor Trafik, og det, som er god Økonomi, er, at indrette sig saaledes, at man kan forberede sin Fremtid, saa at man ikke om en Menneskealder eller om et halvt Hundrede Aar skal sige om den nuværende Tid, at de, der nu styre Lovgivningsmagten, have ikke kunnet se, hvad de skulde gøre. Det have vi nogen Føje til at sige om Fortiden i den Retning. Der har man set for Inævert; vi kunne redressere det med nogen Udgift, men den bliver ikke større, eller ikke væsentlig større, paa den ene end paa den anden Maade. Det er ingenlunde givet, at det hele kommer, men det kan komme, hvis det er nødvendigt, og det er et Fortrin ved den Plan, der her foreligger. Det ærede Medlem sagde, at for Persontrafikken vilde man intet gøre. Det er ikke rigtigt. Naar Godsanlægget fjernes fra den nuværende Banegaard, bliver der et Rum tilbage, over hvilket der kan disponeres til Bedste for Persontrafikken, og det blev udførligt udtalt her i Fjor under Forhandlingen. Men en anden Sag er det, at de Udgifter, der høre til den bedre Ordning, ere ret ubetydelige og ikke anderledes, end at man med nogle saa Finansbevillinger kan ordne dette Forhold.

Det ærede Medlem tog til Indtægt en Udtalelse, der fremkom i det andet Ting, og som med en vis Ros over Kjøbenhavns Banegaard sagde: De kunne jo besørge Godstrafikken, hvorfor skulle vi saa gøre noget for dem? Det burde det ærede Medlem vistnok ikke have gjort. Det ærede Medlem i Landstinget burde heller ikke have fremdraget det, ja Rosen kan man jo ikke have noget imod; thi de Herrer maa jo dog være saa vel orienterede, at de vide, hvorledes Forholdene ere, hvorledes der rangers Dag og Nat, hvorledes det er med største Anstrengelse, man besørger Trafikken, hvorledes man ofte ikke gør det paa tilfreds-